

Aanand No Garabo Gujarati Lyrics In Gujarati Font

Aanand No Garabo - આનંદનો ગરબો

સર્વ મંગલ માંગલ્યે ,શવિ સર્વાર્થ સાધકિ
શરણ્યે ત્ર્યંબક ગૌરી નારાયણી નમોસ્તુતે

આઈ આજ મને આનંદ વાદ્યો અતઘણો મા

ગાવા ગરબા - છંદ, બહુચર આપ તણો મા.....□

અળવે આળ પંપાળ, અપેક્ષા આણી મા
છો ઈચ્છવા પ્રતપિાળ, દ્યો અમૃતવાણી મા.....□

સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ, વાસ સકળતારો મા
બાળ કરી સંભાળ, કર ઝાલો મ્હારો મા.....□

તોતળાજ મુખ તન્ન, તો ત તોય કહે મા
અર્ભક માગે અન્ન, નજિ માતા મને લ્હે મા.....□

નહી સવ્ય અપસવ્ય, કહી કાંઈ જાણું મા
કવકિહાવા કવ્ય, મન મથિયા આણું મા.....□

કુલજ કુપાત્ર કુશીલ, કર્મ અકર્મ ભર્યો મા
મુરખમાં અણમોલ, રસ રટવાં વચિર્યો મા.....□

મુઠ પ્રોઢગતમિત્ય, મન મથિયા માપી મા
કોણ લહે ઉત્પત્ય વશિર્વ રહ્યાં વ્યાપી મા.....□

પ્રાક્રમ પ્રોઢ પ્રચંડ, પ્રબળ ન પળ પ્રીછુ મા
પૂરણ પ્રકટ અખંડ, યજ્ઞ થકો ઈચ્છુ મા.....□

અવર્ણ ઓછો પાત્ર, અકલ કરી આણું મા
પામુ નહી પળ માત્ર, મન જાણું નાણુ મા.....□

રસના યુગ્મ હજાર, તે રટતાં હર્યો મા
ઈશે અંશ લગાર, લઈ મન્મથ માર્યો મા.....□ □

મારકંડ મુનશિય, મુખમહાત્મ ભાખ્યું મા
જૈમનિ ઋષિજિવાય, ઉર અંતર રાખ્યું મા.....□ □

અણ ગણ ગુણ ગતગિોત, ખેલ ખરો ન્યારો મા
માત જાગતાજિયોત, જળહળ તો પારો મા.....□ □

જશ તૃણ વત ગુણ ગાન, કહુ ઉડળ ગુડળ મા
ભરવા બુદ્ધિ હાય, ઓદ્યામાં ઉડળ માં.....□ □

પાગ નમાવી શીશ, કહું ઘેલું ગાંડુ મા
માત ન ધરશો રીસ, છો ખુલ્લું ખાંડુ મા.....□ □

આદ્ય નરિજન એક, અલખ અકળ રાણી મા
તુજ થી અવર અનેક, વસિતરતાં જાણી મા.....□ □

શક્તિશૃજવા શૃષ્ટી, સહજ સ્વભાવ સ્વલ્પ મા
કંચતિ કરૂણા દરૂષ્ટી, કૃતકૃત કોટી કલ્પ મા.....□ □

માતંગી મન મુક્ત, રમવા કીધું મન માં
જોવા યુક્ત અયુક્ત, રચયાં ચૌદ ભુવન માં.....□ □

નીર ગગન ભૂ તેજ, હેત કરી નરિમ્યા મા
માત વશ જે છે જ, ભાંડ કરી ભરમ્યા મા.....□ □

તતક્ષણ તન થી દેહ, ત્રણય કરી પેદા મા
ભવ કૃત કરતાજેહ, સૃજે પાળે છેદા મા.....□ □

પ્રથમ કર્યા ઉચ્ચાર, વેદ ચાર વાયક મા
ધર્મ સમસ્ત પ્રકાર, ભૂ ભણવા લાયક મા.....□ □

પ્રગટી પંચમહાભુત, અવર સર્વ જે કો મા
શક્તિસર્વ સંયુક્ત, શક્તિવિનિ નહકો મા.....□ □

મૂળ મહી મંડાળ, મહા માહેશ્વરી મા
જગ સચરાચર જાણ, જય વશિવેશ્વરી મા.....□ □

જળ મધ્યે જળશાઈ, પોદ્યા જગજીવન મા
બેઠા અંતરક્ષિ આઈ, ખોળે રાખી તન મા.....□ □

વ્યોમ વમિન ની વાટ, ઠાઠ ઠહ્યો ઓછો મા
ઘટ ઘટ સરખો ઘાટ, કાય બન્યો કાયો મા.....□ □

અજ રજ ગુણ અવતાર, આકારે આણી મા
નરિમતિ હેત નરનાર, નખ શખિ નારાયણી મા.....□ □

પન્નંગ ને પશુ પંખી, પૃથક પૃથક પ્રાણી મા
જુગ જુગ માહે ઝંખી, રૂપે રૂદ્રાણી મા.....□ □

ચક્ષુ મધ્ય ચૈતન્ય, વચન આસન ટીકી મા
જણાવવા જન મન્ય, મધ્યમાત કીકી મા.....□ □

કણચર તૃણચર વાયુ, ચર વારી ચરતાં મા
ઉદર ઉદર ભરિઆયુ, તું ભવની ભરતાં મા.....□ □

રજો તમો ને સત્વ, ત્રગુણાત્મક ત્રાતા મા
ત્રભિવન તારણ તત્વ, જગત તણી જાત મા.....□ □

જ્યાં જ્યાં ત્યાં તમ રૂપ, તેજ ધર્યું સઘળે મા

કોટી કરે જપ ધુપ, કોઈ તુજને ન કળે મા.....□ □

મેરૂ શખિર મહમિલ્ય, ધોળાગઢ પાસે મા
બાળી બહ્યર માય, આદ્ય વસે વાસો મા.....□ □

ન લહે બ્રહ્મા ભેદ, ગૃહ્ય ગતત્હારી મા
વાણી વખાણી વેદ, શીજ મતમ્હારી મા.....□ □

વષિણુ વલિાસી મન, ધન્ય જ ઉચરયિા મા
અવર ન તુજ થી અન્ય, બાળી બહુચરયિા મા.....□ □

માને મન માલેશ, માત મયા કીધે મા
જાણે સુરપતશિષ, સહુ ત્હારે લીધે મા.....□ □

સહસ્ત્ર ફલાધર શેષ, શક્તિસિબળ સાધી મા
નામ ધર્યુ નાગેષ, કીર્તિતૌ વ્યાધી મા.....□ □

મય્હ; ક્ય્હ, વારાહ, નૃસહિ વામન થઈ મા
અવતારો તારાહ, તે તુજ મહાત્મ્ય મહી મા□ □

પરશુરામ શરીરામ, રામ બલબિળ જેહ મા
બુદ્ધ કલકી નામ, દશ વધિ ધારી દેહ મા.....□ □

મધ્ય મથુરાથી બાળ, ગોકુળ તો પહોચ્યું મા
તે નાખી મોહ જાળ, બીજું કોઈ ન્હોતું મા.....□ □

કૃષ્ણ કૃષ્ણ અવતાર, કળી કારણ કીધું મા
ભક્તિમુક્તિદાતાર, થઈ દર્શન દીધું મા.....□ □

વ્યંહળ ને વળી નાર, પુરૂષપણે રાખ્યા મા
એ અચરજ સંસાર, શરૂતિસ્મૃતિએ ભાખ્યાં મા.....□ □

જાણી વ્યંહળ કાય, જગમાં અણજુક્તિમા
મા મોટે મહમિાય, ઈન્દ્ર કથે યુક્તિમા.....□ □

મહરિવાણમથમિર, કીધે રવૈયો સ્થરિ મા
કાઢ્યાં રત્ન એમ તેર, વાસુકિના નેતર મા.....□ □

સુર સંકટ હરનાર; સેવક ના સન્મુખ મા
અવગિત અગમ અપાર, આનંદા દધસિખ મા.....□ □

સનકાદકિ મુનસિાય, સેવી વવિધિ વધિ મા
આરાધી નવનાથ; ચોરાશી સધિધે મા.....□ □

આવી અયોધ્યા ઈશ, નામી શીશ વળ્યા મા
દશમસ્તક ભુજ વીશ, છેદી સીત મળ્યા મા.....□ □

નૃપ ભીમકની કુમારી, તૂમ પૂજ્યે પામી મા
રૂક્ષમણિરિમણમુરારિ, મનમાયો સ્વામી મા.....□ □

રાખ્યા પાંડુ કુમાર, છાના સ્ત્રી સંગે મા
સંવત્સર એકબાર, વામ્યા તમ અંગે મા.....□ □

બાંધ્યો તનપ્રદ્યુમન, છુટું નહી કોથી મા
સમરપુરી સનખલ, ગયો કારા ગૃહ થી મા.....□ □

વેદ પુરાણ પ્રમાણ, શાસ્ત્ર સકળ સાંખી મા
શક્તિ સૃષ્ટી મંડાણ, સર્વ રહ્યાં રાખી મા.....□ □

જ્યાં જ્યાં જુગતે જોઈ, ત્યાં ત્યાં તું તેવી મા
સમવતિ ભ્રમતખોઈ, કહી ન શકું કેવી મા.....□ □

ભૂત ભવષિય વર્તમાન, ભગવતતું ભવાની મા
આદિમિધ્ય અવસાન, આકાશે અવની મા.....□ □

તમિહિરણ શશશૂર, તે તારો ધોખો મા
અમચિગ્નભિરપુર, થઈ પોખો શોખો મા.....□ □

ષટ ઋતુ રસ ષટ માસ, દ્વાદશ પ્રતસિંધે મા
અંધકાર ઉજાસ, અનુક્રમ અનુસંધે મા.....□ □

ધરતીતળ ધન ધાન્ય, ધ્યાન ધરે નાવો મા
પાલન પ્રજા પ્રજન્ય, અણ ચતિવ્યાં આવો મા.....□ □

સકળ સધિધિ સુખદાઈ, પચ દધિધૂતમાંહિમા
સર્વે રસ સરસાઈ, તુજ વણિ નહી કાંઈ મા.....□ □

સુખ દુઃખ બે સંસાર, ત્હારા ઉપજાવ્યાં મા
બુદ્ધબિળની બલીહારી, ઘણું ડાહ્યા વાહ્યા મા.....□ □

કષ્ટ્યા તૃષા નદિરાય, લઘુ યૌવન વૃદ્ધ મા
શાંતશૌર્ય ક્ષમાય; તું સઘળે શર્દ્ધા મા.....□ □

કામ ક્રોધ મોહ લોભ, મદમત્સર મમતા મા
તૃષ્ણા સ્થરિતા ક્ષોભ; ધૈર્ય ધરે સમતા મા.....□ □

ધર્મ અર્થ ને કામ; મોક્ષ તું મંમાયા મા
વશિવતણો વશિરામ; ઉર અંતર છાયા મા.....□ □

ઉદય ઉદારણ અસ્ત, આદ્ય અનાદયિથી મા
ભાષા ભૂર સમસ્ત, વાક્ય વવિદે થી મા.....□ □

હર્ષ હાસ્ય ઉપહાસ્ય, કાવ્યકવતિવતિતું મા
ભાવ ભેદ નજિ ભાસ્ય, ભ્રાન્ત ભલી ચતિત તું મા.....□ □

ગીત નૃત્ય વાજીન્ત્ર, તાલ તાન માને મા
વાણી વવિધિ ગુણ અગણતિ ગાને મા.....□ □

રતરિસ વવિધિ વલિાસ, આશ સફળ જગની મા

તન મન મધ્યે વાસ, મહં માયા મન ની મા□ □

જાણે અજાણે જગત, બે બાઘા જાણે મા
જીવ સફળ આસક્ત, સહુ સરખાં માણે મા.....□ □

વવિધિ ભોગ મરજાદ, જગ દાખ્યું ચાખ્યું મા
ગરથ સુરથ નઃસ્વાદ, પદ પોતે રાખ્યું મા.....□ □

જડ થડ શાખ પત્ર, ફુલ ફળે ફળતી મા
પરમાણું એક માત્ર, રસ રગ વચિરતી મા.....□ □

નપિટ અટપટી વાત, નામ કહું કોનુ મા
સરજી સાતે ઘાત, માત અધીક સોનુ મા.....□ □

રતન મણિમણેક, નગ મુકીયાં મુક્તા મા
આભા અઢળ અનેક, અન્ય ન સંયુક્તા મા.....□ □

નીલ પતિ આરક્ત, શ્યામ શ્વેત સરખી મા
ઉભય વ્યક્ત-અવ્યક્ત, જગતજને નરિખી મા.....□ □

નગ જે અધક્રિણ આઠ, હમિયલ આઘે મા
પવન ગવન ઠઠઠાઠ, અરચીત તું સાઘે મા.....□ □

વાપી-ફૂપ તળાવ, તું સરતિ સધિ મા
જળતારણ જેમ નાવ, તમ તારણ બધું મા.....□ □

વનસ્પતિભાર અઢાર, ભૂ ઉપર ઉભાં મા
કૃત કૃત તું કરિતાર કોશ વધિાં કુંભાં મા.....□ □

જડ ચેતન અભધિાન, અંશ અંશ ધારી મા
માનવી માટે માન એ કરણી ત્હારી મા.....□ □

વરણ ચાર નજિ કર્મ, ધર્મ સહતિ સ્થાપી મા
બે ને બાર અપર્મ, અનુચર વર આપી મા.....□ □

વાંડવ વનહનિવિાસ, મુખ માતા પોતે મા
તૃપ્તે તૃપ્તે આશ, માત જગત જોતે મા.....□ □

લક્ષ ચોરાશી જન, સહુ તારા કીધાં મા
આણી અસુરોનો અંત, દંડ ભલા દીધા મા.....□ □

દુષ્ટ દમ્યાંકૌ વાર, દારૂણ દુઃખ દેતા મા
દૈત્ય કર્યા સંહાર, ભાગ યજ્ઞ લેતા મા.....□ □

સુદ્ધ કરણ સંસાર, કર ત્રશિુળ લીધું મા
ભૂમી તણો શરિ ભાર, હરવા મન કીધું મા.....□ □

બહુચર બુદ્ધઉદાર, ખળ ખોળી ખાવા મા
સંત કરણ ભવ પાર, સાધ્ય કરે સ્વાહા મા.....□ □

અધમ ઉધારણહાર, આસન થી ઉઠી મા
રાખણ જગ વ્યવહાર, બદ્ધ બાંધી મુઠી મા.....□ □

આણી મન આનંદ, મહિમિંડ્યાં પગલાં મા
તેજ કરિણ રવચિદ, થૈ નના ડગલાં મા.....□ □

ભર્યા કદમ બે ચાર, મદ માતી મદભર મા
મન માં કરી વચિાર, તેડાવ્યો અનુચરમા.....□ □

કુકુટ કરી આરોહ, કરૂણાકર ચાલી મા
નગ પંખી મહલોગ, પગ પૃથી હાલી મા.....□ □

ઉડી ને આકાશ, થઈ અદ્ભુત આવ્યો મા
અધક્ષણમા એક શ્વાસ, અવનીતળ લાવ્યો મા.....□ □

પાપી કરણ નપિત, પૃથ્વી પડ માંહે મા
ગોહ્યું મન ગુજરાત, ભીલાં ભડ માંહે મા.....□ □

ભોળી ભવાની માય; ભાવ ભર્યા ભાલે મા
કીધી ઘણી કૃપાય, ચુંવાળે આળે મા.....□ □

નવખંડ ન્યાળી નેટ, નગર વજર પેઠી મા
ત્રણ ગામ તરભેટ, ઠેઠ અડી બેઠી મા.....□ □

સેવક સારણ કાજ, સન્મખલપુર સેડે મા
ઉઠ્યો એક આવાજ, દેડાણા નેડે મા.....□ □

આવ્યા શરણ શરણ, અતિઆનંદ ભર્યો મા
ઉદતિ મુંદતિ રવકિરિણ, દશ દીશ યસ પ્રસર્યો મા....□ □

સકળ સમૃદ્ધ જગ માત, બેઠાં ચતિ સ્થરિ થઈ મા
વસુધા મા વખ્ખિયાત, વાત વાયુવધિગિઈ મા.....□ □

જાણે જગ સહુ જોર, જગજનની જોખે મા
અધકિ ઉડાડ્યો શોર, વાસ કરી ગોખે મા.....□ □

ચાર ખુંટ ચોખાણ, ચર્યા એ ચાલી મા
જન જન પ્રતમિખ વાણ, બહુચર બરિદાળી મા.....□ □

ઉદો ઉદો જય કાર, કીધો નવ ખંડે મા
મંગલ વર્ત્યા ચાર, ચૌદે બરહ્માંડે મા.....□ □

ગાજ્યા સાગર સાત, દુધે મેહ ઉઠ્યા મા
અધર્મ ધર્મ ઉત્પાત, સહુ કીધા જુહ્ઠા મા.....□ □

હરખ્યા સુર નર નાગ, મુખ જોઈ માનુ મા
અવલોકી અનુરાગ, મન મુનહિરખાનું મા.....□ □

નવગૃહ નમવા કાજ, પાગ પળી આવ્યા મા

ઉપર ઉવારણ કાજ, મણિમુક્તા લાવ્યા મા.....□ □

દશ દશિના દગિપાળ, દેખી દુઃખ વામ્યાં મા
જન્મ મરણ જંજાળ, મટતાં, સુખ પામ્યા મા.....□ □

ગુણ ગાંધર્વ યશ ગાન, નૃત્ય કરે રંભા મા
સુર સ્વર સુણતાં કાન, ગતથિઈ ગઈ સ્તંભા મા.....□ □

ગુણ નધિગિરબો જેલ, બહુચર માત કેરો મા
ધારે ધારી દેલ, સફળ ફરે ફેરો મા.....□ □

પામે પદારથ પાંચ, શ્રવણે સાંભળતાં મા
નાવે ઉન્હી આંચ, દાવાનળ બળતાં મા.....□ □ □

શસ્ત્ર ન અડકે અંગ, આદ્યશક્તિ રાખે મા
નતિ નતિ નવલે રંગ, ધર્મ કર્મ પાખે મા.....□ □ □

ક્ષણ જે અકળ આઘાત, ઉતારે બેડે મા
ક્ષણ ક્ષણ નશિદનિ પ્રીત, ભવ સંકટ ફેડે મા.....□ □ □

ભુત પ્રેત જંબુક, વ્યંતરી ડાકણી મા
નાવે આડી અચુક, સમર્યા શાકણી મા.....□ □ □

ચરણ કરણ ગતલિંગ, ખંગ અંગ વાળે મા
ગુંગ મુંગ મુખ અંગ, વ્યાધી બધી ટાળે મા.....□ □ □

સેણ વહિણા નેણ, નહેનેણા આપે મા
પુત્ર વહિણાં કેણ, કૈ મેણાં કાપે મા.....□ □ □

કળી કલ્પતરૂ વાડ, જે જાણે ત્હેણે મા
ભક્ત લડાવે લાડ, પાડ વનિ કહેને મા.....□ □ □

પ્રકટ પુરૂષ પુરૂષાઈ, તું આપે પળમાં મા
ઠાલા ઘર ઠકુરાઈ, દો દળ હળબળમાં મા.....□ □ □

નરિધન ને ધન પાત્ર, તું કરતાં શું છે મા
રોગ દોષ દુઃખ માત્ર, તું હરતાં શું છે મા.....□ □ □

હય ગજ રથ સુખપાલ, આલ વનિ અજરે મા
બરૂદે બહુચર બાળ, ન્યાલ કરો નજરે મા.....□ □ □

ધર્મ ધ્વજા ધન ધાન્ય, ન ટળે ધામ થકી મા
મહપિતૈ સુખ માન્ય, મા ના નામ થકી મા.....□ □ □

નર નારી ધરી દેલ, કે જે જે ગાશે મા
કુમતિકર્મ કુત ખેલ, થઈ ઉડી જાશે મા.....□ □ □

ભગવતગીત ચરતિર, નતિ સુણશે કાને મા
થઈ કુળ સહતિ પવતિર, ચડશે વૈમાને મા.....□ □ □

તું થી નથી કો વસ્તુ, તેથી તને તરુ મા
પૂરણ પ્રકટ પ્રશસ્ત, શરી ઉપમા અરુપું મા.....□ □ □

વારં વાર પ્રણામ. કર જોડી કીજે મા
નર્મિળ નશિયળ નામ, જન નશિ દનિ લીજે મા.....□ □ □

નમો નમો જગ માત, નામ સહસ્ત્ર તારાં મા
સાત નાત ને ભાત, તું સર્વે મ્હારા મા.....□ □ □

સંવત શત દશ સાત, નવ જ્ઞાલગુન શુધ્ધે મા
તથિ તૃતયા વખ્યાત, શુભ વાસર બુધ્ધે મા.....□ □ □

રાજ નગર નજિ ધામ, પુરે નવનિ મધ્યે મા
આઈ આદ્યવશિરામ, જાણે જગત મધ્યે મા.....□ □ □

કરી દુરલભ સુરલલભ, રહું છું છે વાંડો મા
કર જોડી વલ્લભ, કહે ભટ્ટ મેવાડો મા.....□ □ □

શરી વલ્લભ ભટ્ટ રચીત,